

200701286/1.

Datum uitspraak: 26 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

als wettelijk vertegenwoordiger van
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/44166 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 23 januari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 6 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 januari 2007, verzonden op 24 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 maart 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

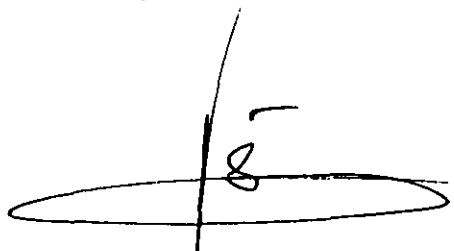
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007

282-501.

Verzonden: 26 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 05/44166 (beroep)
AWB 05/49657 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 23 januari 2007

in de zaak van:

geboren op [] van Ghanese nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
verder te noemen: eiseres,
gemachtigde: drs. F.W. King, rechtskundig adviseur te Leiden,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Kobus, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 30 oktober 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'gezinshereniging bij Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 27 november 2001 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 20 december 2001 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 28 september 2004 ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 13 oktober 2004 beroep ingesteld. Tevens heeft zij op die datum verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Bij besluit van 28 december 2004 heeft verweerder het besluit van 28 september 2004 ingetrokken. Op diezelfde datum heeft eiseres het beroep ingetrokken.
- 1.2 Op 12 mei 2005 is eiseres gehoord door een ambtelijke commissie van verweerdere ministerie. Bij besluit van 6 september 2005 heeft verweerder het bezwaar van 20 december 2001 wederom ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 29 september 2005 beroep ingesteld.
- 1.3 Eiseres heeft op 3 november 2005 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 22 november 2006. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer (hierna: referent).

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling van het onderhavige geschil de volgende feiten. Referent is sinds 22 december 1997 belast met de voordij over eiseres. Eiseres is op 3 november 2000 Nederland binnengereisd.
- 2.3 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Eiseres komt op grond van de door haar aangevoerde omstandigheden niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond artikel 3.71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) (de zogeheten hardheidsclausule).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.4 Ingevolge artikel 6:18, derde lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) mag het bestuursorgaan na de intrekking of wijziging, zolang het bezwaar of beroep aanhangig blijft, geen besluit nemen waarvan de inhoud of strekking met het oorspronkelijke besluit overeenstemt, tenzij:
- a. gewijzigde omstandigheden dit rechtvaardigen en
 - b. het bestuursorgaan daartoe los van het bezwaar of beroep ook bevoegd zou zijn geweest.
- 2.5 Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de beperkingen.
- 2.6 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. In artikel 17 Vw en artikel 3.71, tweede lid, Vb zijn de categorieën vreemdelingen opgesomd aan wie het mvv-vereiste niet wordt tegengeworpen.
- 2.7 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

zaaknummers: AWB 05/44166 (beroep)
AWB 05/49657 (voorlopige voorziening)

3

-
- 2.8 Een verzoek om toepassing van de hardheidsclausule dient, blijkens het bepaalde in B1/1.2.2 Vreemdelingen circulaire 2000 (hierna: Vc), onderbouwd te worden met bijzondere persoonlijke feiten en omstandigheden.
- 2.9 In B1/2.2.1 Vc heeft verweerder neergelegd dat het de bedoeling is dat van de bevoegdheid om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen.
- 2.10 Uit de wetsgeschiedenis (Kamerstukken II 1999-2000, 26 732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de in artikel 3.71, vierde lid, Vb neergelegde bevoegdheid bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, Vw van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door de wet- en regelgever niet zijn voorzien.
- 2.11 Eiseres heeft allereerst betoogd dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de Awb door het besluit van 28 september 2004 in te trekken en vervolgens een nieuw besluit te nemen met eenzelfde strekking. Gelet op het feit dat eiseres, nadat verweerder het besluit van 28 september 2004 heeft ingetrokken, het beroep van 13 oktober 2004 heeft ingetrokken, is het bepaalde in artikel 6:18, derde lid, Awb in het onderhavige geval niet van toepassing, nu na intrekking van het besluit geen beroep aanhangig is gebleven. Voor zover eiseres heeft beoogd te betogen dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel overweegt de rechtbank dat dit betoog evenmin kan slagen, reeds niet omdat aan het thans bestreden besluit een andere motivering ten grondslag is gelegd dan aan het - ingetrokken - besluit van 28 september 2004.
- 2.12 Eiseres heeft vervolgens aangevoerd dat zij niet onder het sinds 1 april 2001 gehanteerde strikte mvv-beleid kan worden gebracht, gelet op het feit dat zij op 3 november 2000 Nederland is aangekomen en de Vreemdenlingewet op 1 april 2001 in werking is getreden. De rechtbank overweegt dat het mvv-vereiste sinds 11 december 1998 in de wet is opgenomen evenals de zogeheten hardheidsclausule. Verwezen wordt naar het bepaalde in artikel 16a, eerste en zesde lid, van Vreemdelingenwet 1965, welke bepalingen materieel dezelfde betekenis hebben als die in de huidige regelgeving. Ten tijde van het vertrek van eiseres uit Ghana gold derhalve al het mvv-vereiste. Nu eiseres haar aanvraag om een verblijfsvergunning op 30 oktober 2001 heeft ingediend, heeft verweerder terecht getoetst aan de Vreemdelingenwet.
- 2.13 Niet in geschil is dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv.
- 2.14 Aan de orde is de vraag of er reden is om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard op grond waarvan het mvv-vereiste buiten toepassing had moeten worden gelaten.
- 2.15 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar beroep op de hardheidsclausule aangevoerd dat de biologische moeder van eiseres onmachtig was om voor haar te zorgen, zodat referent de voogdij heeft gekregen over eiseres. Omdat er sprake was van een noodsituatie waarbij onmiddellijk moest worden gehandeld, heeft referent eiseres

zaaknummers: AWB 05/44166 (beroep)
AWB 05/49657 (voorlopige voorziening)

4

na zijn benoeming tot voogd - zodra mogelijk - naar Nederland laten komen. Voorts heeft eiseres gesteld dat er geen opvang voor haar is in Ghana en dat referent geen tijd en geld heeft om met eiseres naar Ghana af te reizen om aldaar een mvv aan te vragen.

- 2.16 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in de door eiseres aangevoerde omstandigheden geen aanleiding heeft hoeven zien het stellen van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule buiten toepassing te laten. De stellingen van eiseres dat er sprake was van een noodsituatie en dat referent niet op de hoogte was van het feit dat, alvorens een aanvraag om een verblijfsvergunning wordt ingediend, een mvv dient te worden aangevraagd in het land van herkomst, kan niet leiden tot de conclusie dat zij vrijgesteld had moeten worden van het mvv-vereiste. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niet valt in te zien waarom referent zich niet voor de komst van eiseres naar Nederland heeft verdiept in de regelgeving op dit gebied, nu gebleken is dat referent in 1997 de voogdij over eiseres heeft verkregen, terwijl zij eerst op 3 november 2000 in Nederland is aangekomen. De omstandigheid dat er in Ghana geen opvang voor eiseres zou zijn heeft verweerder niet hoeven volgen, gelet op de verklaringen van referent tijdens het gehoor door de ambtelijke commissie op 12 mei 2005 dat het niet moeilijk is om in Ghana te verblijven tijdens vakanties omdat er een uitgebreid netwerk aanwezig is. Volgens referent bestaat dit netwerk niet alleen uit familie, maar ook uit mensen die geen familie van elkaar zijn maar wel zorg voor elkaar dragen. De omstandigheden de referent tijd noch geld heeft om eiseres te vergezellen bij haar reis naar en verblijf in Ghana, zijn onvoldoende voor de conclusie dat verweerder het mvv-vereiste niet heeft kunnen handhaven. De vrees van eiseres dat terugkeer naar Ghana niet tijdelijk van aard zal zijn, is in dit verband niet relevant en kan derhalve evenmin tot een ander oordeel leiden. De in rechtsoverweging 2.14 opgeworpen rechtsvraag dient derhalve ontkennend te worden beantwoord.
- 2.17 Eiseres wordt niet gevolgd in haar stelling dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 Awb. Artikel 3.71, vierde lid, Vb, bevat een algemeen verbindend voorschrift en geen beleidsregel, waarvan op grond van artikel 4:84 Awb kan worden afgeweken.
- 2.18 Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres een beroep gedaan op schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Nog daargelaten dat deze beroepsgrond eerst ter zitting naar voren is gebracht, is de rechtbank van oordeel dat er geen sprake is van schending van artikel 8 EVRM. Niet in geschil is dat er sprake is van familie- of gezinsleven tussen eiseres en haar voogd en zijn gezin. De uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting om Nederland te verlaten is in beginsel tijdelijk van aard, zodat er niet snel sprake zal zijn van een behandeling in strijd met genoemde verdragsbepaling. Verder is niet komen vast te staan dat de mvv-procedure zal leiden tot een langdurige ontwrichting van het familie- of gezinsleven, zodat het tegenwerpen van het mvv-vereiste in de onderhavige situatie niet leidt tot een schending van de rechten voortvloeiende uit het bepaalde in artikel 8 EVRM. Eiseres heeft in dit kader een beroep gedaan op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 23 mei 2006 (LJN: AX9247, JV 2006/335). Daarin is - onder meer - overwogen dat *"in het bestreden besluit geen "fair balance" tussen deze in het geding zijnde belangen is gevonden. Een motivering door verweerder van de aanwezigheid van een "fair balance" ontbreekt in het bestreden besluit"*. Reeds omdat in de onderhavige zaak een dergelijke motivering niet ontbreekt, kan het beroep op voornoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, geen doel treffen.

zaaknummers: AWB 05/44166 (beroep)

AWB 05/49657 (voorlopige voorziening)

5

2.19 De rechtbank is voorts van oordeel dat het beroep op schending van artikel 2 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK) niet kan slagen. Nog afgezien van de vraag of eiseres aan het IVRK rechtstreeks rechten kan ontleenen, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat noch uit de tekst noch uit de wordingsgeschiedenis van het IVRK valt af te leiden dat ingevolge de bepalingen van dit verdrag in dit geval verplichtingen voor de Nederlandse staat bestaan die verder gaan dan hetgeen reeds in de Nederlandse regelgeving en het beleid ter zake gezinsvorming en gezinshereniging is neergelegd.

2.20 Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

2.21 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.

2.22 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

3.1 verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 23 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

Afschrift verzonden op: 24 JAN. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensludend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

I

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS*Immigration law Counsellors & Mediators***RAAD VAN STATE**

1043 INGEKOMEN

B 20 FEB 2007

ZAAKNR.

AAN: V2

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepsschrift**Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand****Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer****Inzake:****Appellante****Drs. F.W. King, gemachtigde****Contra:****De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (thans: Minister van Justitie),
verweerder**

Geeft ererbiedig te kennen:

wettelijke vertegenwoordiger van
appellante, wonende te te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van rechtskundig adviseur drs. F.W. King, die door de wettelijke vertegenwoordiger ten behoeve van appellante, tot bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellante is geboren op en bezit de Ghanese nationaliteit.
- 1.2 Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenvestigingsplaats Haarlem, van 23 januari 2007 AWB 05/44166 en AWB 05/49657, welke uitspraak op 24 januari 2007 per gewone post is verzonden aan de gemachtigde van appellanten.

Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroepschrift gehecht.

- 1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellant worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellante heeft op 30 oktober 2001 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd onder de beperking "gezinshereniging bij
- 2.2 Bij separate beschikking, d.d 27 november 2001, heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Appellante heeft hiertegen op 20 december 2001 bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij separate beschikking van 28 september 2004 heeft verweerder voorts het bezwaar van appellante ongegrond verklaard. Tevens heeft appelante op dezelfde datum verzocht

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

om een voorlopige voorziening.

- 2.5 Bij besluit van 28 december 2004 heeft verweerder het besluit van 28 september 2004 ingetrokken. Op dezelfde datum heeft appellante het beroep ingetrokken.
- 2.6 Op 12 mei 2005 is appellante naar aanleiding van haar bezwaarschrift gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 6 september 2005 heeft verweerder het bezwaarschrift wederom ongegrond verklaard. Appellante heeft tegen voornoemde beslissing op 29 september 2005 beroep ingesteld.
- 2.7 Op 3 november 2005 heeft appellante een verzoek om een voorlopige voorziening aangevraagd. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat op het beroep is beslist.
- 2.8 Naar aanleiding van het verzoekschrift om een voorlopige voorziening heeft op 22 november 2006 mondelinge behandeling plaatsgevonden bij de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem.
- 2.9 Op 23 januari 2007 heeft de eerdergenoemde rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Tevens heeft op diezelfde datum de Voorzieningenrechter van deze rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De eerste grief richt zich tegen rechtsoverwegingen 2.14 en 2.16, van de uitspraak AWB 05/44166 en 05/49657, waarin de rechtbank volgens appellante ten onrechte het navolgende overweegt:

"Aan de orde is de vraag of er reden is om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard op grond waarvan het mvv vereiste buiten toepassing had moeten worden gelaten".

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder in de door elseres aangevoerde omstandigheden geen aanleiding hoeven te zien het stellen van het mvv vereiste op grond van de hardheidsclausule buiten toepassing te laten".

"De stellingen van eisers dat sprake was van een noodsituatie en dat referent niet op de hoogte was van het feit dat, alvorens een aanvraag om een verblijfsvergunning wordt ingediend, een mvv dient te worden aangevraagd in het land van herkomst, kan niet leiden tot de conclusie dat zij vrijgesteld moet worden van het mvv vereiste".

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

Toelichting op grief I

- 3.2 Appellanten menen dat de rechtbank ten onrechte de rechtsopvatting hanteert dat het beroep van appellante op vrijstelling mvv vereiste wegens onevenredige hardheid (hardheidsclausule) buiten toepassing te laten. Appellante stelt zich op het standpunt dat het stellen van het mvv-vereiste in casu niet strookt met de bedoeling die de wetgever voor ogen had met de invoering van het mvv-vereiste. Immers, doel en strekking van dit vereiste zijn een geordende instroom van vreemdelingen¹. Daartegenover staat dat mensen niet zinloos naar hun land van herkomst moeten terugkeren om hen daar administratieve handelingen te laten verrichten². Evenzo stelde de toenmalige Staatssecretaris van Justitie Cohen tijdens de behandeling van het voorstel van Wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot de verkrijging, de verlening en het verlies van het Nederlanderschap (25891, R 1609) d.d. 17 februari 2000:

"Het tegenwerpen van het mvv-vereiste kan namelijk leiden tot schrijnende situaties waarin de vreemdeling Nederland moet verlaten, zijn baan verliest en zijn verplichtingen jegens derden in Nederland moet verbreken. Bovendien kan dat inbreuk op artikel 8 van het EVRM betekenen."

- 3.3. Appellante is van mening dat zij haar verzoek om vrijstelling van het mvv vereiste voldoende onderbouwd heeft met bijzondere persoonlijke feiten en omstandigheden. Daarnaast heeft appellante ter zitting gewezen op een beslissing van 12 mei 2005, nr. 1872/04 (JV 2005/303) van het EHRM, waarbij een klacht dat Nederland artikel 8 van het EVRM schendt door een vreemdeling het mvv-vereiste bij een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel *verblijf bij echtgenote* tegen te werpen, unaniem onvankelijk heeft verklaard. Het beroep op dit arrest in de uitspraak, waarvan beroep, zonder betekenis gebleven. Appellant weet zich in het verlengde hiervan gesteund door de uitspraak van de zittingsplaats Rotterdam van 23 mei 2006 voorzover de rechtbank van oordeel is, dat een toetsing aan art. 8 EVRM in samenhang met art 94 van de Grondwet in het kader van een reguliere aanvraag, met zich meebrengt ruimte biedt het mvv-vereiste niet in alle gevallen strikt tegen te werpen. Vasthouden aan dit vereiste zou strijdig zijn met art. 8 EVRM.
- 3.4. Nu artikel 3.71, lid 4, Vb. voorziet in een wettelijke mogelijkheid om van de toepassing van het mvv-vereiste af te wijken, vermogen appellanten niet in te zien waarom verweerder geen toepassing wenst te geven aan de in voornoemde bepaling toekomende bevoegdheid tot afwijking ten aanzien van de rigide toepassing van het mvv-vereiste in verband met de geordende binnenkomst van vreemdelingen. Tevens valt niet in te zien

¹ zie brief Staatssecretaris van Justitie, d.d. 20 september 2000, Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, 19 637, nr.540)

² zie algehele herziening van de Vreemdelingenwet, verslag van algemeen overleg, 27 september 2000, Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, 26 732, nr.90.

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration law Counsellors & Mediators

waarom de rechtbank verweerder hierin volgt. Gelet op het voorgaande is immers ook in het geval van appellanten sprake van een zinloos terugkeren naar het land van herkomst.

4. Conclusie

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door haar ingediende beroepschrift.

Leiden, 20-02-2007

Namens appellante,

F.W. King,
Bepaaldelijk gemachtigde

